

Miten Meidän Pitäisi Järjestyä

Ammattiunionismi

OTTAESSAMME ammattiunionismin käsitteilyn alaiseksi, niin lieene hefi alussa paras sanoa, ettemme voi sitä pitää palkkatyöväenluokan jäsenten voimia yhteen liittäväenä järjestönä, vaan vissinlaisena järjestymättömyyttä edustavana ammattilaisten liittona, jonka kautta ne olettavat voivansa valvoa etujansa.

Ammattiunionistinen "järjestyminen" merkitsee sitä, että vissii tehtävää suorittavat työläiset eli ammalin omaajat liittyvät yhteen unioon. Tällaisen menettelytavan mukaan täytyy samalle teollisuuden alalle perustaa monta eri uniota siitä huolimatta, vaikka kaikki sillä alalla työskentelevät työläiset työskentelevät saman päämäärän saavuttamiseksi. Samalle teollisuuden alalle muodostetut lukuisat uniot merkitsevät sitä, että rinnakkain työskentelevien työläisten on liityttävä eri ammattiunioihin. Siksipä käsitämmekin niillä, jotka olettavat yhdessä työskentelevien työläisten eri unioihin sijoittamisen olevan työläisten järjestämistä, olevan epäjohdonmukaisen käsityksen järjestymisestä.

Sitäpaitsi perustuu ammattiunionistinen "järjestäminen" pääasiassa vieläkin ammattitaitoisuudelle ja on sen johtavin pyrkimys vain ryhmäpyyteiden sekä etuisuuksien tavoittelemisen. Ammattiunionien jäsenet ovat kylläkin tarpeen vaatiessa valmiita vetoamaan kaikkien palkkatyöläisten, samoin kuin muihinkin heille "myötätuntoisten" aineksien apuun, mutta kieltäytyvät antamasta apuaan rinnallaan työskentelevälle ammattiveljelleen, jolleivät havaitse siitä itse mitään hyötyvänsä.

Ammattitaidottomia työläisiä ovat ammattiunionistit olleet kaiken olemassaolon ajan vastahakoisia ottamaan järjestönsä, vaikkakin he ovat nimellisesti olevinaan ammatittomienkin järjestymisen kannalla. Viimeisimpänä esimerkkinä voimme mainita pohjois-Minnesotan metsätyö-

läisten yrityksen liittyä American Federation of Laboriin. Heidän lupakirjakemuksensa on jo ollut noin kaksi kuukautta sanotun "järjestön" virkailijain käsiteltävänä, mutta toistaiseksi he eivät ole sen suhteen tekemäänsä päätöstä antaneet asianomaisten tietoon. Tämän tapainen menettely muuten on ollut yleistä kaiken A. F. of Laborin olemassaolon ajan ja johtuu siitä, ettei se ole luokaluontoinen järjestö, vaan ryhmäpyyteitä edustava ammattilaisten liitto. Puhumattakaan siitä, että sillä olisi yhteiskunnallisiin muutoksiin tähtäävä pyrkimys.

Näiden ja monien muiden syiden tähden puuttuikin itse sanotun ammattiunion jäsentenkin keskuudesta oikealla tavalla järjestyneille työläisille ominainen yhteistunto, joka on ominaista kaikille sellaisille yhdistyksille, liitoille ja seuroille, jotka ovat kokoonpanoltaan luokkaluontoisia; tahtoo sanoa sitä, että niiden jäsenet kuuluvat samaan luokkaan ja työskentelevät niinollen samojen päämäärien saavuttamiseksi.

Teollisuusunionismi.

Meillä teollisuusunionisteilla on järjestymisestä sellainen käsitys, että kaikki samassa teollisuudessa työskentelevät työläiset on järjestettävä samaan unioon ja niiden on kuuluttava Yhteen Suureen Unioon erottamattomana osana. Meille tunnettu ja ainoa teollisuusunio, I. W. W. määrittelee, että kaikkien samassa teollisuudessa työskentelevien työläisten, olkoupa siinä kuinka monta teollisuuslaitosta tai kuinka monella eri ammattialalla työskentelevää työläistä tahansa, tulee kuulua samaan teollisuusunioon. Tällaiseen teollisuusunioon työläisiä järjestettäessä ei oteta ollenkaan huomioon sitä, minkälaisia työkaluja he käyttävät, vaan se, millä teollisuuden alalla he työskentelevät.

Tämä järjestö ei ole perustettu ainoastaan sitä varten, että se taistelisi vallitse-

van järjestelmän seurauksia vastaan, vaan myös sen tähden, että sen tehtävänä on kumota yksityisomistusoikeus ja poistaa palkkajärjestelmä.

“I. W. W. ei ainoastaan johda työläisiä oikealla tavalla taloudellisella toiminta-alueella, vaan opettaa ja harjoittaa heitä lopullista voimankoetusta ja solidarisuutta varten, Yhteiskunnallista Suurlakkoa varten, joka pidetään luokkataistelun huippukohtana. Samaan aikaan pidetään yllä opetusta teollisuuteen nähden, että jokainen työläinen oppii tuntemaan suhteensa maailman teollisuuteen nähden. Työläisten yhteiskunnallinen elämä laajenee ja rakentuu heidän taloudellisten suhteitensa perustalle, jonka synnyttämät samantyyppiset toiveet ovat voimistuttaneet ja jalostaneet heidän yhteisvaistoaan kehityksen sekä yhteiskunnallisen käsityksensä heräämisen kautta.” — A. E. Wood-Ruff.

I. W. W. on perustettu sitä silmälläpitäen, että palkkatyöväenluokan jäsenten, pelastaakseen koko ihmiskunnan sitä uhkaavasta kadotuksesta, pyrkimykseksi täytyy tulla läheisessä tulevaisuudessa tuotannon ja jaon välineiden yhteiskunnallistuttaminen ja palkkajärjestelmän poistaminen. Tämä päämäärä on mahdollinen saavuttaa vain siten, että työläiset järjestetään teollisuusunioihin, sillä siten järjestyneinä he tulevat tietoisiksi keskinäisistä luokkaeduistaan ja heidän voimansa tulee liitettyä yhteisen tarpeen vaatimusten mukaisesti, voidakseen toteuttaa yhteisen luokkapyrkimyksensä.

“Yhteiskunnan perusta on tuotanto ja työläiset, jotka päivittäin käyttävät työvälineitä ja tuotantokoneistoa, muodostavat sen luokan, joka ainoastaan kykenee takaamaan yhteiskunnallisen hyvinvoinnin ja Yhdessä Suuressa Uniossa he voivat harmoniserautua, se on, päästä yksimielisyyteen ja siten valmistautua toteuttamaan tarkoituksensa.” — A. E. W.

Teollisuusunionistien tarkoituksena, sellaisena kuin I. W. W. sitä edustaa, tuodaan selvästi esiin sanotun järjestön esipuheessa. Sen sanotaan olevan kapitalismin kukistamisen ja palkkajärjestelmän

poistamisen.

Teollisuusunionistit käsittävät nyt selvemmin kuin koskaan ennen, että nykyinen yhteiskuntajärjestelmä, jonka tunnusmerkkinä on luonnonrikkauksien tuotanto- ja jakolaitoksien yksityinen omistusoikeus sekä palkkajärjestelmän voimassaolo, on aikansa elänyt. Se on suorittanut historiallisen tehtävänsä ja sen vuoro on tullut väistyä sivuun uuden ja tarkoitustaan vastaavamman järjestelmän tieltä, syystä, ettei se voi enää tyydyttää ihmisten välttämättömiä elämän tarpeita.

Ehdellä esiintuodun käsityksen oikeaksi todistamisessa tarvitsee vain viitata vallitsevaan pulakautteen, jonka kouristuksessa kaikkien maiden työläiset parhaillaan ovat. Ihmisten korkealle kehittynyt tuotantokuntoisuus on muodostunut itsensä vastakohtaksi, joka merkitsee sitä, että mitä kykenevämmäksi olemme tulleet tuotamaan tarvitsemiamme esineitä, niin sitä enemmän joudumme olemaan niiden puutteessa.

Sollaisessa järjestelmässä täytyy olla jotakin niin paljon vinossa, ettei sitä voida korjata mitenkään muuten kuin perusteellisten muutosten kautta. Ja juuri tätä perusteellista muutosta varten yrittävät teollisuusunionistit järjestää kaikkien maiden työläisiä Yhteen Suureen Unioon teollisuusunioihin järjestämisen kautta.

Järjestämistyötä tehdessämme olemme siinä vakaumuksessa, että jos palkkatyöläisten kerran kannattaa järjestyä, niin silloin heidän kannattaa järjestyä oikealla tavalla tai Industrial Workers of the Worldin suunnitelmien mukaisesti.

Kuinka nopeasti edistymme sanotussa tehtävässämme, se riippuu palkkatyöläisistä itsestään; lähemmin sanottuna siitä, missä määrin he työskentelevät järjestämistyön edistämiseksi.

— *Kapitalismin jälkeisessä yhteiskunnassa on tuotantojärjestelmä eheä ja johdonmukainen järjestelmällisyys. Sen ohella sen osatekijäin ja niiden ryhmittymien mitä suurin joustavuus ja työläisten korkea henkinen yhtäläisyys, ollen he kaikin puolin kehittyneitä ja tietoisia.*